

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

ZÁŘÍ 2013

Z obsahu:

- Rozhovor s otcem Vladimírem
 - Svatý Jan Zlatoústý
 - Akce v měsíci září
- a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do říjnového čísla zpravodaje zasílejte na email vojtechmonsport@seznam.cz nebo předejte osobně Vojtěchu Monsportovi do 20.9.

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

ROZHOVOR S OTCEM VLADIMÍREM

Můžete nám, otče, říct pár základních informací o Vás? Tedy odkud pocházíte, kolik máte sourozenců, Vaše koníčky, ...

Pocházím z Raškovic u Morávky ze čtyř bratrů, přičemž já jsem z dvojčat. Můj bratr Dušan dvojče je kněz v Rybím a v Libhošti oba jsme vyučeni jako truhláři pro výrobu nábytku a zařízení. Po vyučení v 17 letech jsme nastoupili do práce, kde jsme byli až do 26 let. Nejstarší bratr je trvalý jáhen na Morávce a přitom má civilní zaměstnání – pracuje u protikorupčního útvaru v Ostravě a má tři děti. Prostřední bratr je rovněž ženatý a má dvě děti, pracoval u policie ČR, je na rentě a pracuje v Hyundai. Rodiče jsou jak jinak než na zaslouženém důchodě.

V dnešní době již moc zájmů nemám, rád čtu nebo si poslechnu dobrý zpěv – třeba Andrea Bocelliho, Ivana Rebroffa, Andreeva Johnstona nebo pravoslavné zpěvy, chorály, posvátné árie nebo ruské zpěvy (kalinka)... Kdysi jsem se zajímal o myslivost a svou práci se dřevem.

Jaká byla, otče, Vaše cesta ke kněžství?

To vše souvisí s tím, jak jsem se vlastně stal křesťanem.

Jako křesťan jsem byl sice jako dítě pokřtěn, přijal jsem první svaté přijímání a do náboženství jsem chodil jeden rok. Poté jsem do kostela chodil jen jednou ročně. V devatenácti letech jsem začal hledat Boha. Takže jsem začal číst různé knihy a to i od sekt, třeba od emanuelitů a tak různě. Prostě hledal jsem upřímně Boha. Později jsem si uvědomil, že jsem chodil do náboženství a začal jsem se vracet zpět do naší církve. Četl jsem hodně Bibli. Evangelia jsem již sice četl i dříve, ale nedávalo mi to smysl. Až když jsem hledal naplno a opravdově s modlitbou na rtech, tak jsem začínal rozumět. Při četbě jsem zjistil, že to je to, co jsem hledal.

Začal jsem tedy chodit do kostela i s dvěma bratry a tam jsem se setkal se staříčkým knězem (80 let), který mi ukázal

křesťanskou tvář náboženství a pomohl mi více poznávat Boha. Také mi udělil svátost smíření a svaté přijímání. Byly to nezapomenutelné vnitřní prožitky. Návrat ztraceného, marnotratného syna.

Na přípravy na svátost biřmování jsem chodil do Frýdku, kde nás připravoval horlivý kněz se skupinou mladých, kteří již byli biřmováni před námi. Přípravy byly vedeny v „charismatickém duchu“ – krátké promluvy, zpěv při kytáře, chvály Boha. Do té doby jsem to neznal a ani jsem nikdy nezpíval. Bylo to něco nového. Závěr přípravy na biřmování byla pouliční evangelizace ve dvojicích ve Frýdku. Vrcholem této přípravy byla modlitba za nás a nad námi. Po společné modlitbě pak někteří se začali ve vytržení mysli modlit v jazycích. A tak jsem letnice prožil tak jak se o nich píše v NZ.

V jednadvaceti letech jsem byl biřmován a začal jsem ministrovat. V tu dobu byla u nás zrovna primiční mše a my s bratrem opět více pocítili, že Bůh nás volá ke kněžské službě. V té době jsme zjistili, že si musíme dodělat maturitu, takže jsme při práci začali studovat. Po dodělání maturity jsme nastoupili do semináře, kde jsme prožili mnoho zajímavých chvílí a přesvědčili se o tom, že evangelium platí.

A kdy jste byl vysvěcen na jáhna?

Jáhenské svěcení jsem přijal v roce 2007 a to společně s mými oběma bratry. A poté jsem svou jáhenskou službu vykonával v Kobeřicích.

Překvapila nás Vaše cesta ke křesťanství...

Já neříkám, že ta cesta byla ideální, ale díky ní jsem si jist, že má víra není zvyková. S Bohem jsem si prožil a prošel kus svého života a tu cestu k němu jsem si pracně hledal. Vyhnul jsem se

tedy takovému tomu „zvykovému náboženství.“ Které má však také jistě své plusy.

Co jste věděl o Štramberku, než jste k nám přišel?

Spíše jsem věděl hodně informací o Závišicích, ale o Štramberku jsem věděl třeba to, že jsou tři typy lidí :D Ale mentalita lidí okr. Nový Jičín mi vyhovuje.

Ve kterých farnostech jste již působil?

Prošel jsem povícero farnosti v okolí – Kopřivnice (5 let), Lubina (4 roky), Rybí, Příbor, Závišice, (Sedlnice, Lichnov, Mniší, Vlčovice, znám jen ze záskoků).

Máte již nějaké plány s naší farností?

Žádný zvláštní plán nemám. Navíc každému knězi, který přijde do nové farnosti, je doporučeno, aby rok pouze pozoroval a poznával místní zvyklosti a lidi. Mám takový názor, že kněz by neměl dělat všechno. Vidím to tak, že každému z nás byly od Boha dány schopnosti - hřivny a já vám chci umožnit rozvoj těchto schopností - hřiven. Například kdo má talent na vedení mládeže a chce mládež vést. Tak ať to dělá, rád mu pomohu a některých setkání se také zúčastním, ale hlavně to bude záviset na tom člověku. A tak to taky asi má být, nechci totiž, aby až jednou odejdu, vše přestalo fungovat. To platí i o společenství matek, schole, sboru i skautech a dalších společenstvích, která tady jsou nebo případně vzniknou.

Možná se tohoto přístupu někteří farníci bojí, ale časem zjistí, že je to přínosné pro všechny strany – lidé získají zkušenosti a rozvinou své schopnosti a já budu mít čas na modlitbu, přípravu kázání i vzdělávání. Určitě jsem tady nepřišel organizovat „zábavu“ – nechci v lidech podporovat konzumní způsob náboženského života.

Myslím si, že mnoho věcí zde může vyrůstat „bez kněze.“ Mám totiž tu zkušenost, že farnosti, ve kterých kněz nebydlí a jen dojíždí na mše svaté, jsou velice zodpovědné, samostatné a živé.

Jsou vděčné za každou mši svatou, svátosti a setkání s knězem. A to od kněze především vyžadují. Mnohdy tyto farnosti fungují lépe než farnosti s knězem.

Tedy spíše čekám iniciativu a nápady od farníků a „**nedělám si iluzi, že to tady spasím.**“ :D Určitě mám něco, co by se mi zde líbilo. Například setkávání na faře po mši svaté v neděli, výuka náboženství na faře (lidé se musí naučit chodit na faru), rád bych zde vybudoval zimní kapli ke sloužení mše svaté v týdnu...čas ukáže zbytek. **Hlavní však je se ptát jestli to chce Ježíš. To On mě tady poslal a jistě má své představy, které bych rád poznal a naplnil a ne mu je zkrížil. On je Pán a já jsem služebník. Moje vůle a plány nejsou podstatné. Rád bych poznal a stále poznával tu Jeho vůli a jí se snažil realizovat spolu s vámi. To můžeme děla všichni a taky máme.**

Měl jste někdy možnost evangelizovat lidi na ulicích?

Touto zkušeností jsem si prošel myslím 4 krát, a je to také povinnost studentů v seminářích. Evangelizovali jsme v Čechách i na Moravě a byla to opravdu nezapomenutelná zkušenost – zvláště v městě Most.

Když jste se zmínil o semináři, tak jaké to je studovat v semináři?

Není to vůbec žádná sranda :D Člověk je duchovně a lidský formován v semináři - to je jedna „vysoká škola“ a pak studuje intelektuálně na teologické fakultě - vysoké škole. Tedy celé dny má téměř celé naplánovány a o víkendech občas odjíždí do různých farností nebo se připravuje mikulášská besídka pro učitele z fakulty nebo ministrantský den pro některou z diecézí atd. Už si to přesně nepamatuji, jen vím, že se během víkendů dělo dost věcí a jednou měsíčně byly rekolekce. Člověk už není pánem svého času a života. A je to tak dobře, protože taková je i služba kněze – nikdy přesně nevíte, co vás ten týden čeká. Ale jinak je to místo, kde jsem zažil mnoho srandy a „lumpáren“ :D Ale to je na dlouhé povídání.

A jak, otče, vypadá Váš den, tedy „den kněze“?

Den zahajuji modlitbou breviáře a rozjímání, osobní modlitbou. Proto se snažím vstávat kolem 4:30 ráno, ne vždy se to podaří – kdysi jsem to zvládal líp. Poté jdu na mši svatou a následuje modlitby, které jsem ještě případně nestihl, a pak je snídaně. Další program je již velmi individuální... Mám úřední hodiny, takže se starám o farnost, dělám přípravy na křest, svatby, papírování, telefonát, atd... Pak opět breviář, anděl Páně a oběd. Občas si dám také odpočinkovou siestu (délka je různá) nebo zajdu do města do obchodů, do banky, ... V odpoledních hodinách mám opět úřední hodiny, teky bude výuka náboženství, přípravy na kázání, odpoledne mohou být rozhovory, studium, modlitba, někdy pohřeb, ministranti, někdy návštěvy nemocných – to je různé a večer pak mohou být společenství, individuální rozhovory, večerní mše svatá. A celý den ukončuji večerí, modlitbou breviáře a spánkem. V případě volnějších dnů se mohu více modlit. Protože od toho jsem Bohem tady poslán. Každý den má svých starostí dost, tak čteme v NZ.

Jistě mnozí z vás jsou vytíženi více než já. Nerad bych ze sebe dělal nějakého mučedníka, člověka, který nemá nikdy a na nikoho čas. Tak to jistě není. Na potřebné záležitosti se čas najde vždycky. Proto se nebojte přijít se svými starostmi a záležitostmi.

Děkujeme Vám, otče, za věnovaný čas a za rozhovor a přeje mnoho příjemných chvílí v naší farnosti.

redakce farního zpravodaje

SVATÝ JAN ZLATOÚSTÝ

patriarcha, církevní učitel

narozen: v roce 354, Antiochie, dnes Sýrie

zemřel: 14. září 407, Komana, Pont

patron kazatelů; proti padoucnici

Jeho velkým přáním bylo, aby byl pochován v blízkosti apoštola Petra. Přání se mu splnilo. Velký církevní učitel Východu, patriarcha Jan Zlatoústý, našel svůj poslední odpočinek v chórové kapli chrámu svatého Petra v Římě.

Jan přišel na svět roku 354 v Antiochii. V roce 372 přijal svátost křtu. V příštích letech žil Jan jako mnich a poustevník. Když ve své poustevnické jeskyni onemocněl, musel se vzdát poustevnického života; jeho tělo bylo asketickým životem značně zeslabeno.

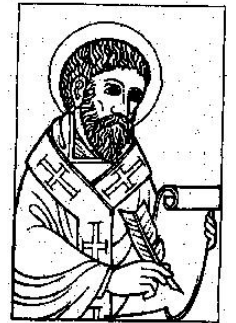
Když se poněkud zotavil, nastoupil Jan roku 381 místo jáhna u biskupa Melecia v Antiochii, o pět let později přijal kněžské svěcení. V průběhu příštího desetiletí Jan dostal příjmení „Chrysostomus“, Zlatoústý. Pověst jeho strhujících kázání, která konal jako oficiální biskupův kazatel, pronikla brzy přes hranice Antiochie. Ještě dnes mají Janova kázání pro mnohé teology, ale i pro historické badatele, velký význam. Mimořádná řečnická schopnost Janova a jeho vášnivé hlásání slova Božího položily základ k jeho pozdějšímu jmenování církevním učitelem, které oznámil papež Pius V. v roce 1568.

V roce 398 byl Jan jmenován nástupcem zesnulého patriarchy Konstantinopole. Nyní působil Jan v první řadě jako duchovní správce své velké obce. Dal zřizovat nemocnice, podporoval chudé obyvatelstvo a misijní práci. Vlna sympatií zahrnula Jana v prvních letech také zde v Konstantinopoli. Avšak když se stále častěji vyslovoval proti nádheře císařského dvora, dostal se do sporu s císařovnou Eudokií. Ta, pohanka z Athén, intrikovala proti patriarchovi tak dlouho, až byl nakonec na slavném

„cejchovacím synodu“ v Chalkedonu v roce 403 sesazen a vyobcován.

Ke kampani proti Janovi se připojili i někteří biskupové, v čele s Teofilem z Alexandrie. Teofil shromáždil na „cejchovacím synodu“ (neplatném) kolem sebe všechny Janovy nepřátele a tak připravil patriarchovo sesazení.

Když Eudokia o dva měsíce později potratila, dala Jana, jehož vyhnání dávala za vinu svého neštěstí, zase přivést zpět. Jakmile se však zase zotavila, byl znovu vyhnán. Tři roky věznili biskupa v Kukusu v Arménii, pak poslali zdravotně těžce postiženého na dalekou cestu do nového místa. Jak asi zamýšleli, Jan Zlatoústý cestou těžce onemocněl a podlehl svému utrpení 14. září 407. Jeho poslední slova na smrtelné posteli byla: „Bůh buď veleben za všechno.“ Jan byl zprvu pochován v apoštolském kostele v Konstantinopoli, kolem roku 1200 se pak ostatky dostaly do Říma.

Papež Pius X. povýšil Jana Zlatoústého, který měl jako sotva kdo jiný vliv na kázání a na asketickou literaturu svých řeckých následovníků, 8. července 1908 na patrona křesťanských kazatelů.

úcta a tradice: V pasovské a innsbrucké diecézi se vzpomíná Jana Zlatoústého 11. září.

zobrazování: Jan Zlatoústý je znázorňován jako řecký biskup, téměř vždy má u sebe knihu evangelií. Často ho lze vidět s úlem, což má poukázat na jeho včelí píli, někdy s andělem nebo také s holubicí jako symbolem Ducha svatého. K nejstarším vyobrazením patří freska v kostele Panny Marie Starší v Římě z roku 705. Freska z roku 1469 v kostele Panny Marie Pravdy ve Viterbu ukazuje Jana Zlatoústého s mitrou, jak píše.

Rok se svatými

SKAUTSKÁ ZAHAJOVAČKA – DÍVKY

Skautský dívčí oddíl Minehawa zve všechny dívky od 5 do 15 let a jejich rodiče na skautskou zahajovačku, která se uskuteční v **pátek 6. září 2013 od 16:00** ve skautské klubovně (Štramberk – na náměstí vedle fary, Závašice – v budově obecního úřadu).

Více informací u Zuzany Hývnarové (739 824 723) nebo na www.minehawa.skauting.cz

Přijďte a poznejte skauting neboli hodnoty, kamarády a zážitky na celý život!

Těší se na Vás vedení oddílu Minehawa.

ZKOUŠKY DĚTSKÉ SCHOLY

První zkouška dětské scholy v novém školním roce proběhne **8. září 2013**. Také letos se budeme scházet po každé nedělní mši svaté v místnosti nad sakristií.

Rádi mezi sebe přijmeme nové zpěváky a tímto je také zveme.

Radka Buzková

KONÁNÍ TRIDUA

Modlitební společenství matek zve všechny farníky na modlitební tridium, které se uskuteční od 27. do 29. září 2013. Informace o časech modliteb budou zveřejněny na nástěnce.

Program:

pátek	odprošujeme za své hříchy
sobota	odpouštíme a prosíme za obrácení těch, kteří ublížili našim dětem
neděle	chválíme a děkujeme Pánu za všechno, co učinil v našem životě

Doporučené texty:

pátek	Mt 6, 31 - 34
sobota	Mt 5, 43 - 48
neděle	Jan 11, 25 – 26

Všichni jste srdečně zváni.

POUŤ PŘÍBOR

V neděli 8. září 2013 se v Příboře uskuteční již tradiční pouť.

Pouť bude zahájena již v sobotu 7. září 2013 v 18:00 mší svatou a poté bude následovat již tradiční vyhrávání na kostelní věži.

Začátek mší v neděli bude v 8:00, 9:30 a 11:00. Ranní mše bude celebrována otcem Antonín Štefkem a dopolední mše svaté budou celebrovány otcem Jindřichem Švorčíkem. V 15:00 se uskuteční svátostné požehnání a ukončení poutě.

Všichni jsou srdečně zváni.

SKAUTSKÁ ZAHAJOVAČKA – CHLAPCI

Skautský oddíl Štramberští rytíři zve staré i nové členy na skautskou zahajovačku. Pokud jsi kluk a je ti mezi 6 a 14 roky, přijď v **pátek 13. září 2013 v 15:30** na štramberské náměstí ke kašně. Čeká Tě spousta zábavy, kamarádů a dobrodružství.

Od letošního srpna se novým vůdcem skautského oddílu Štramberští rytíři stal Ondřej Geryk - Obelix.

Více informací najdete našich stránkách www.rytiri.skauting.cz
Všichni chlapci jsou srdečně zváni.

SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ

Orel Štramberk vás zve v sobotu 28. září 2013 na tradiční horovou pouť pouť.

Program: 8:45 mše svatá ve farním kostele sv. Jana Nepomuckého

10:15 Pobožnost u zrestaurované sochy sv. Václava na hoře Kotouči

11:30 přátelské posezení a občerstvení v Kulturním domě na náměstí zpříjemněné pěveckým vystoupením dětské scholy

Srdečně zveme všechny své členy a příznivce k účasti na této slavnosti.

Za výbor jednoty Orla Petr Buzek

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE ŠTRAMBERKU

Ve školním roce 2013/2014 bude výuka náboženství probíhat **ve středu** v místnosti **na faře** pod vedením pana katechety Vojtěcha Monsporta. Termín první hodiny bude oznámen otcem Vladimírem

1. a 2. třída	14:30 – 15:25
4. a 5. třída	15:30 – 16:25
6. – 9. třída	16:30 – 17:25

3. třída bude vyučována v Závišicích. Den, hodina a místo výuky budou upřesněny rovněž otcem Vladimírem, který bude tento ročník vyučovat.

Vojtěch Monsport

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ V ZÁVIŠICÍCH

Výuka náboženství bude vyučována v Závišicích. Den, hodina a místo výuky budou upřesněny rovněž otcem Vladimírem, který bude tento ročník vyučovat.

Vojtěch Monsport

SOUSTŘEDĚNÍ DĚTSKÉ SCHOLY

V pondělí 12. srpna 2013 ráno se naše dětská schola sešla na nádraží. Vlakem jsme dojeli do Ostravice a odtud jsme šli pěšky až na chatu Tatranka, která se nachází asi v polovině Lysé Hory.

Soustředění bylo pouze pro starší členy scholy. Všechny čtyři dny jsme hráli hry v týmech či ve dvojicích, učili jsme se nové písničky, modlili se,... Veškerý program byl zaměřen na téma Cyril a Metoděj.

Ve čtvrtek (poslední den soustředění) za námi přijeli rodiče a společně jsme vyšli na Lysou Horu. Tímto jsme zakončili celé soustředění.

Dorota Dostálová a Anna Váňová

SV. VÁCLAV NA HOŘE KOTOUČ

Milovníci procházek štramberskou přírodou si jistě povšimli, že v době letních prázdnin bylo na hoře Kotouč rušněji než obvykle. Jednota Orla ve Štramberku se totiž rozhodla, že provede restaurování sochy sv. Václava. Celá oprava trvala deset dní. Především byly zatmeleny praskliny směsí epoxydové pryskyřice, písku a příměsí, tedy materiálem, ze kterého je socha vyrobena. Byly také doplněny chybějící části pískovcového podstavce a provedena povrchová úprava.

Chtěl bych tímto poděkovat všem brigádníkům, kteří zařídili a postavili lešení, každý den vynášeli veškerý materiál a nářadí na kopec, čistili podstavec od mechů a nečistot, provedli ochranný nátěr sochy, konzervovali pískovcový pomník nebo třeba opravili pamětní desky. Děkuji také všem drobným dárcům, kteří finančně pokryli část nákladů. Zvláštní dík patří autorovi repliky sochy sv. Václava akademickému sochaři Janu Kozlovi, který renovaci celou dobu po odborné stránce řídil.

Za výbor jednoty Orla Petr Buzek

S ÚSMĚVEM JDE VŠE LÉPE

Tatínek s maminkou jdou na ples, ale nevědí, co si počít s malým Pepíčkem. Tatínek dostane nápad:

„Tak mu nasadíme sluchátka, pustíme mu pohádku, a on pěkně usne.“

Tak učinili a odešli se bavit. Když se ke čtvrté ranní vrací, v pokojíku se ještě svítí.

„Klid maminko, to on jak usnul po té pohádce, tak jenom nezhasnul.“

Vejdou do pokoje, uprostřed místnosti stojí Pepíček, oči podlité krví, roztrhané pyžamo, podivně se klátí a vykřikuje:

„JÁ CHCI, JÁ CHCI, CHCI, CHCI!“

Rodiče jsou zděšeni, přijdou k Pepíčkovi a sundají mu sluchátka, ze kterých se ozývá:

„Milé děti, chcete slyšet pohádku o chhrrrr.. milé děti chcete slyšet pohádku .chhrrrr.. milé..“

APOŠTOLÁT MODLITBY - ZÁŘÍ

Úmysl všeobecný:

Aby lidé naší doby, často zahlcení hlukem, znovu objevili hodnotu mlčení a ticha a uměli naslouchat Božímu hlasu a svým bratřím a sestrám.

Úmysl misijní:

Za křesťany, kteří v tolika oblastech světa trpí pronásledováním, aby byli svým svěděctvím proroky Kristovy lásky.

Úmysl národní:

Aby ti, kdo mají být nositeli kultury a vzdělanosti, sami poznávali a chápali, kde je zdroj skutečné moudrosti a poznání.

PROGRAM BOHOSLUŽEB V ZÁŘÍ

		<u>Štramberk</u>	<u>Závišice</u>
1. Ne	22. v mezidobí - sv. Jiljí	8:45	10:15
2. Po	sv. Justus		
3. Út	sv. Řehoř Veliký	6:45	18:00
4. St	sv. Růžena z Viterba	18:30	
5. Čt	sv. Viktorin	6:45	18:00
6. Pá	sv. Magnus	18:30	
7. So	sv. Melichar Grodecký	18:30	
8. Ne	23. v mezidobí – Svátek narození Panny Marie	8:45	10:15
9. Po	sv. Petr Klaver		
10. Út	bl. Karel Spinola	6:45	18:00
11. St	sv. Emil	18:30	
12. Čt	sv. Quido	6:45	18:00
13. Pá	sv. Jan Zlatoústý	18:30	
14. So	Svátek povýšení sv. Kříže	18:30	
15. Ne	24. v mezidobí – Panna Maria Bolestná	8:45	10:15
16. Po	sv. Ludmila		
17. Út	sv. Kornélius a Cyprián	6:45	18:00
18. St	sv. Josef Kupertinský	18:30	
19. Čt	sv. Januárius	6:45	18:00
20. Pá	sv. Pavel a druhové	18:30	
21. So	Svátek sv. Matouše	18:30	
22. Ne	25. v mezidobí – sv. Mořic	8:45	10:15
23. Po	sv. Konstanc z Ankony		
24. Út	sv. Gerard	6:45	18:00
25. St	sv. Kleofáš	18:30	
26. Čt	sv. Kosma a Damián	6:45	18:00
27. Pá	sv. Vincenc z Pauly	18:30	
28. So	Slavnost sv. Václava	8:45	
29. Ne	26. v mezidobí – Svátek sv. archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela	8:45	10:15
30. Po	sv. Jeroným		